

USNESENÍ

Okresní soud v Kladně rozhodl dne 27. září 2019 v trestní věci odsouzeného **Jiřího M. [REDACTED]**, **narozeného [REDACTED]**, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Vinařice, o žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody,

takto:

Dle § 88 odst. 1 tr. zákoníku se **zamítá** žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody z rozhodnutí Krajského soudu v Praze sp. zn. 1T 40/2015 ze dne 4. 9. 2015.

Odůvodnění:

Odsouzený podal soudu žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který vykonává ve Věznici Vinařice na základě shora uvedeného rozhodnutí. Lhůta pro podání opakované žádosti o podmíněné propuštění uplynula 16. 7. 2019, přičemž konec věznění připadá odsouzenému na den 17. 4. 2020.

Dle § 88 tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

Z nashromážděných podkladů je patrné, že časová podmínka výkonu poloviny trestu byla u odsouzeného nepochybně splněna, když potřebnou délku trestu již vykonal, a stejně tak uplynula doba 6 měsíců od posledního rozhodnutí o podmíněném propuštění. Jde ovšem pouze o první ze tří zákonem kumulativně stanovených podmínek nutných k případnému podmíněnému propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.

Při hodnocení chování a plnění povinností odsouzeného, respektive při hodnocení potřebného polepšení soud vycházel především z hodnocení odsouzeného v průběhu výkonu trestu odnětí svobody. Z hodnocení se podává, že odsouzený je bezproblémový vězeň. Jeho chování je v souladu se zásadami slušného chování, po celé období akceptuje pokyny a příkazy zaměstnanců věznice, je zařazen v I. prostupné skupině vnitřní diferenciaci a získal celkem 7 kázeňských odměn (kázeňsky trestán nebyl), což je soudem hodnoceno kladně a lze konstatovat odpovídající úroveň polepšení. Zároveň je však třeba uvést, že k totožným závěrům již dospěl zdejší soud v případě předchozí žádosti odsouzeného, kdy současně konstatoval nenaplnění podmínky třetí a nejdůležitější, to jest, že by po případném podmíněném propuštění bylo možno očekávat vedení řádného života odsouzeným v budoucnu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

Ani tentokrát soud k pozitivnímu závěru z pohledu žádosti odsouzeného nedospěl, když i nadále panuje reálná obava, že by odsouzený v budoucnu po případném podmíněném propuštění nevedl řádný život. Smysl podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody není v tom, aby za dobré chování ve výkonu trestu byl pachatel automaticky propuštěn po odpykání stanovené doby na svobodu bez zřetele na to, jaká je prognóza jeho dalšího chování. Pakliže chování odsouzeného ve věznici nevykazuje žádné problémy, s chováním mimo vězeňské prostředí je tomu jinak. Vypovídající je v tomto směru zejména 6 záznamů v Rejstříku trestů a graduující charakter jím páchané trestné činnosti, kdy posledním je trestným činem byl kvalifikován jako zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku. Jeho spáchání pak odsouzený lakonicky vysvětloval tím, že si chtěl finančně přilepšit. Trestnou činnost současně odsouzený nepáchal pouze v České republice, ale rovněž i v sousedním Rakousku. Na vyšší míru kriminálního narušení odsouzeného poukazuje také ten fakt, že byl v minulosti již dvakrát potrestán nejprísnějším typem trestu v podobě nepodmíněného odnětí svobody, nicméně jeho reálné polepšení nenastalo, pakliže byl opětovně uvězněn. S ohledem na fakt, že již existují konkrétní poznatky o tom, jakým způsobem na odsouzeného dopadly účinky nepodmíněných trestů a také o tom, jak naložil s dobrodiním v podobě podmíněného propuštění (byť v roce 98, pročez této skutečnosti nelze přikládat přehnaný význam), lze si obrázek o jeho potenciální rizikovosti učinit, přičemž nejde o hodnocení z hlediska žádosti odsouzeného příznivé. K přehodnocení uvedených závěrů nepostačuje dle názoru soudu ani příslib zaměstnání a příslib bydlení, kdy drogovou trestnou činnost páchal za stejně příznivých podmínek. Stejně tak příznivá zpráva Probační a mediační služby nepřesvědčila soud, aby korigoval svůj závěr, který promítl do výroku tohoto rozhodnutí. Podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody přichází do úvahy jedině tehdy, jestliže vzhledem ke všem okolnostem, které mohou mít v tomto směru význam, je odůvodněn předpoklad, že odsouzený povede i na svobodě řádný život, a že nevyvstává v souvislosti s podmíněným propuštěním pro společnost příliš velké riziko recidivy odsouzeného. V případě odsouzeného však soud přílišné riziko pro společnost stále vnímá, neboť odsouzený se stále potýká a bude potýkat s vysokými dluhy, pročez již v minulosti zcela hmatatelně vyjevil, že nepříznivou finanční situaci neřeší způsobem, který by byl z hlediska tuzemských zákonů přijatelný.

Podmíněné propuštění může plnit funkci resocializačního a výchovného prostředku pouze u těch odsouzených, u nichž se lze na základě relevantních dostupných důkazů důvodně domnívat, že pouhá hrozba výkonem zbytku trestu odnětí svobody postačí, aby se do budoucna zdrželi páchaní trestné činnosti. Dle názoru zdejšího soudu odsouzený uvedený předpoklad jednoznačně nesplňuje a předestřená obava z opakování trestné činnosti odsouzeným představuje zásadní překážku pro vyhovění jeho žádosti o podmíněné propuštění, a to i při zvážení předložených příslibů zaměstnání a ubytování, jež odsouzený soudu předložil.

S ohledem na výše uvedené nebylo možno žádosti odsouzeného vyhovět a soud žádost odsouzeného zamítl a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do tří dnů od jeho vyhlášení, a to ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Kladno 27. září 2019

Mgr. Vít Sochovský v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.